

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Sukoišanska br.6, Split

Poslovni broj: 8. P-343/2019-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu po sucu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužitelja JADRANKAMEN d.d. u "stečaju", sa sjedištem u Pučišćima, OIB: 97012789464, koga zastupa punomoćnik Tomislav Krka, OIB: 70880522080, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Krka&Krka d.o.o., Split, protiv tuženika ATRIUM SPALATUM d.o.o., u stečaju, sa sjedištem u Splitu, OIB: 75237018400, koga zastupa punomoćnica Jadranka Meštović Kologranić, OIB: 74392332842, odvjetnica u Zagrebu, radi isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika 6. srpnja 2020., objavljene 4. rujna 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se glavni tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"I. Dužan je tuženik ATRIUM SPALATUM d.o.o. u stečaju Split, OIB: 75237018400 isplatiti tužitelju JADRANKAMEN d.d. u stečaju, OIB: 97012789464 u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe, a po pravomoćnosti ove presude iznos od 283.813,84 kn na ime zakonskih zateznih kamata, te iznos od 212.861,45 kn na ime procesnih kamata, odnosno ukupan iznos od 496.675,29 kn.

II. Dužan je tuženik ATRIUM SPALATUM d.o.o. u stečaju Split, OIB: 75237018400 isplatiti tužitelju JADRANKAMEN d.d. u stečaju, OIB: 97012789464 parnični trošak u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe, a po pravomoćnosti ove presude zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena."

II. Utvrđuje se osnovanom tražbina stečajnog vjerovnika JADRANKAMEN d.d. u stečaju, OIB: 97012789464, u iznos od 283.813,84 kn na ime zakonskih zateznih kamata, te iznos od 212.861,45 kn na ime procesnih kamata, odnosno ukupan iznos od 496.675,29 kn, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda prema tuženiku ATRIUM SPALATUM d.o.o. u stečaju Split, OIB: 75237018400, kao stečajnom dužniku.

III. Dužan je tuženik ATRIUM SPALATUM d.o.o. u stečaju Split, OIB: 75237018400, isplatiti tužitelju JADRANKAMEN d.d. u stečaju, OIB: 97012789464, parnični trošak u iznosu od 1.184.590,49 kn u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe, a po pravomoćnosti ove presude zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim

društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

Objasloženje

Pred ovim sudom zaprimljena je 1. travnja 2010. tužba tužitelja Jadrankamen d.d. protiv tuženika Atrium Spalatum d.o.o., radi isplate. U tužbi se navodi da je između tuženika i tvrtke Orbis holding d.o.o. zaključen Ugovor o izvođenju instalaterskih i kamenorezačkih radova na stambeno poslovnom objektu "Firule-Lazarica", u Splitu 4. ožujka 2003. Na temelju navedenog Ugovora, tvrtka Orbis holding d.o.o., Zagreb je za tuženika izvela određene radove, te je tuženiku ispostavila ovjerene situacije u iznosu od 5.910.571,80 kn. Nadalje, tvrtka Orbis holding d.o.o. da je tuženiku ispostavila ovjerene privremene situacije na temelju Ugovora o izvođenju aluminijske bravarije na istom objektu u ukupnom iznosu od 406.258,81 kn. Tuženik da nije tvrtki Orbis holding d.o.o., Zagreb platio radove utvrđene u privremenim ovjerenim situacijama

Tvrtka Orbis holding d.o.o. je, osim naprijed navedenih radova, za tuženika izvela i druge radove, a koje radove je tuženik platio sa zakašnjenjem tako da je na iste radove tvrtka Orbis holding d.o.o., izvršila obračun zakonske zatezne kamate u iznosu od 2.953.745,98 kn. Tuženik nije platio tvrtki Orbis holding d.o.o. naprijed navedene zakonske kamate, koje su obračunate po računima koji su plaćeni sa zakašnjenjem.

Između tvrtke Orbis holding d.o.o. i tuženika potpisan je izvod otvorenih stavaka na dan 22. prosinca 2008., kojim potpisom je tuženik priznao navedeno potraživanje. Naprijed navedeno potraživanje koje tvrtka Orbis holding d.o.o. imala prema trgovačkom društvu Atrium Spalatum d.o.o. je ustupila tužitelju Jadrankamen d.o.o., Pučišća.

Slijedom navedenog, tužitelj traži da sud presudom obveže tuženika isplatiti mu iznos od 5.910.571,80 kn sa zateznim kamatama koje teku od 4. ožujka.2003. do isplate, iznos od 406.258,81 kn sa zateznim kamatama koje teku od 15. svibnja 2003. do isplate, iznosa od 2.953.745,98 kn sa zateznim kamatama od 1. travnja 2010. do isplate, te da mu tuženik naknadi trošak parničnog postupka.

Pred ovim sudom zaprimljen je 22. srpnja 2010. tuženikov odgovor na tužbu. Tuženik se usprotivio tužbi u cijelosti predlažući je odbiti kao neosnovanu. Istakao je prigovor zastare navodeći da je od dospijeca svake pojedine privremene situacije na kojoj tužitelj temelji tužbeni zahtjev do utuženja, protekao zakonom propisani zastarni rok, dok je tražbina po 8. privremenoj situaciji – računu broj 248/2005 u iskazanoj vrijednosti radova od 136.448,80 kn prestala jer radovi aluminijske bravarije nisu izvedeni do kraja, pa su investitor i izvoditelj radova potpisali Sporazum o raskidu navedenih radova i reguliranju međusobnih odnosa. U odgovoru na tužbu se nadalje navodi da je tuženik 22. prosinca 2009. zaprimio obavijest pravnog prednika tužitelja Orbis holdinga d.o.o. o ustupu potraživanja u iznosu od 9.270.576,59 kn tužitelju, ali da je tuženik 29. prosinca 2009. obavijestio tužitelja da su potraživanja Orbis holdinga d.o.o. neutemeljena i nedospjela, tj. da je osporio postojanje bilo kakvih dugovanja. Tuženik je učinio nespornim da su Orbis holding d.o.o. i tuženik sklopili Ugovor o izvođenju instalacijskih i kamenorezačkih radova na stambeno-poslovnom objektu "Firule – Lazarica" u Splitu, ali da su člankom 6. ugovorili da će se od sveukupne ugovorene vrijednosti od 37.618.896,44 kn 61,19% platiti izvođaču uplatama na žiro-račun, a ostatak od 38,81% kompenzacijom, odnosno ustupom potraživanja u stanovima, poslovnim prostorima i uredima. Orbis holding d.o.o. da ugovorene radove nije izvršio do kraja niti je sačinjena

okončana situacija te nije izvršena primopredaja, a tuženik da je upozoravao na kašnjenje u izvođenju radova i metodologiju izračuna iznosa za dopremu opreme.

U odgovoru na tužbu se nadalje navodi da je tuženik Orbis holdingu d.o.o. izvršio uplatu iznosa koji je viši od 61,91% ugovorene vrijednosti radova, a dopisom od 15. siječnja 2009. je upozorio kako je klimatizacijska oprema više naplaćena za iznos od 2.139.362,72 kn na što se Orbis holding d.o.o. nije očitovao. Ispostavljene privremene situacije od strane Orbisa holdinga d.o.o. da su neobjektivne tj. uvećane za skoro 3.000.000,00 kn. Navodi se da je tuženik predniku tužitelja platio viši iznos od ugovorenog, a privremene situacije da su neistinite iz čega slijedi da tuženik nema obveza prema Orbis holdingu d.o.o., pa time ni prema tužitelju.

Obračun kamata da stranke nisu ugovorile već je ugovorena ugovorna kazna u slučaju kašnjenja u izvođenju radova, a prilikom izračuna obračuna kamata da je primijenjen pogrešan koeficijent.

Presudom ovog suda poslovni broj P-473/13 od 27. ožujka 2015. pod točkom I. naloženo je tuženiku u roku od 8 dana isplatiti tužitelju iznos od 5.910.571,80 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na iznos od: 887.060,18 kn od 8. prosinca 2004.; 228.896,98 kn od 9. siječnja 2005.; 1.412.175,38 kn od 16. ožujka 2005.; 1.038.299,21 kn od 8. svibnja 2005.; 1.957.294,57 kn od 15. svibnja 2005. i 386.845,48 kn od 5. studenog 2006.; pa sve do 31. prosinca 2007., a od 1. siječnja 2008. po stopi od 17% godišnje, a u slučaju primjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena, pa sve do isplate. Točkom II presude odbijen je tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj traži da mu tuženik u roku od 8 dana isplati zakonske zatezne kamate koje teku na iznos od: 887.060,18 kn od 4. ožujka 2003. do 07. prosinca 2004.; 228.896,98 kn od 4. ožujka 2003. do 8. siječnja 2005.; 1.412.175,38 kn od 4. ožujka 2003. do 15. ožujka 2005.; 1.038.299,21 kn od 4. ožujka 2003. do 7. svibnja 2005.; 1.957.294,57 kn od 4. ožujka 2003. do 14. svibnja 2005. i 386.845,48 kn od 4. ožujka 2003. do 4. studenog 2006. Točkom III. je naloženo tuženiku u roku od 8 dana isplatiti tužitelju iznos od 406.258,81 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na iznos od 303.925,21 kn od 25. ožujka 2005., a na iznos od 102.333,60 kn od 1. srpnja 2005. pa sve do 31. prosinca 2007., a od 1. siječnja 2008. po stopi od 17% godišnje, a u slučaju primjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena od 11. prosinca 2008. do isplate. Točkom IV odbijen je tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj traži da mu tuženik u roku od 8 dana isplati zakonske zatezne kamate na iznos od 303.925,21 kn od 15. svibnja 2003. do 24. ožujka 2005., a na iznos od 102.333,60 kn od 15. svibnja 2003. do 30. lipnja 2005. Točkom V. odbijen je tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj potražuje od tuženika iznos od 2.953.745,98 kuna sa zakonskim zateznim kamatama, a koja kamata teče od 01.04.2010. po stopi od 17%, a u slučaju primjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 8 postotnih poena, pa do isplate, dok je točkom V. tužitelju dosuđen parnični trošak u iznosu od 436.591,10 kn.

Odlučujući o žalbama tužitelja i tuženika, presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-6721/2016 od 21. svibnja 2019. potvrđena je prvostupanjska presuda broj P-473/2013 od 27. ožujka 2015. u točkama I., II., III. i IV. Rješenjem poslovni broj Pž-6721/2016 od 21. svibnja 2019. ukinuta je prvostupanjska presuda broj P-473/2013 od 27. ožujka 2015. u točkama V. i VI. i u tom dijelu je predmet vraćen na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku tužitelj je podneskom od 3. prosinca 2019. uredio tužbeni zahtjev na način da traži utvrđenje da je tražbina stečajnog vjerovnika prema stečajnom dužniku u iznosu od 5.325.239,84, kn osnovana u drugom višem isplatnom redu.

Na ročištu koje pred ovim sudom održano dana 29. siječnja 2012. tuženik je naveo da tužitelj nije prilikom preuzimanja parnice, nakon otvaranja stečajnog postupka, uredio tužbeni zahtjev na utvrđenje, te da je viši sud, sukladno Zakonu o parničnom postupku, donio presudu radi isplate dok Stečajni zakon decidirano formulira način utvrđenja tražbina kada su iste prijavljene u stečajni postupak, jer da bi u protivnom došlo do apsurdne situacije da tužitelj u ovoj pravnoj stvari ovrši tuženika kao u firmu u stečaju za tražbinu koja je evidentirana i priznata tijekom stečajnog postupka, te bi došlo do još apsurdnije situacije da tuženik u stečaju eventualno ovrši iznos od preko 16 miliona kuna.

Nakon što je u ovom postupku provedeno vještačenje po vještaku financijske struke tužitelj je uredio tužbeni zahtjev podneskom od 4. travnja 2020. sadržaja pobliže navedenog u izreci.

U ponovljenom dokaznom postupku sud je izvršio pregled spisu priloženih isprava, te proveo vještačenje po vještaku financijsko- knjigovodstvene struke.

Glavni tužbeni zahtjev tužitelja iz podneska od 4. travnja 2020. nije osnovan.

Podredni tužbeni zahtjev tužitelja iz podneska od 4. travnja 2020. je osnovan.

Među strankama nisu sporne slijedeće činjenice:

- da je trgovačko društvo Orbis holding d.o.o., kao cedent, ustupilo predmetnu tražbinu koju ima prema tuženiku, kao cesusu, tužitelju, kao cesionaru, Ugovorom o ustupanju potraživanja od 17. prosinca 2009. o čemu je tuženik obaviješten 29. prosinca 2009.,
- da su u ugovornom odnosu bili Orbis holding d.o.o., kao izvođač i tuženik, kao investitor i to na temelju Ugovora o izvođenju instalaterskih i kamenorezačkih radova i Ugovora o izvođenju radova aluminijske bravarije na objektu "Firule – Lazarica" u Splitu,
- da Orbis holding d.o.o. nije u cijelosti izvršio svoju ugovornu obvezu, tj. da nije do kraja izveo ugovorene radove, da nije ispostavio okončanu situaciju te da nije izvršena primopredaja objekta,
- da je tuženik ovjerio i potpisao Izvod otvorenih stavki na dan 22. prosinca 2008. po kojemu tuženik duguje trgovačkom društvu Orbis holding d.o.o., po Ugovoru od 4. ožujka 2003. i to 16., 17., 18., 19., 20. i 21. privremenoj situaciji ukupan iznos od 6.795.444,55 kn, a s osnova 7. i 8. privremene situacije koje su ispostavljene po Ugovoru od 15. svibnja 2003. iznos od 406.258,81 kn ili sveukupno na dan 22. prosinca 2008. 7.201.703,36 kn.

U ovom postupku tužitelj potražuje obračun kamata, koje je Orbis holding d.o.o. obračunao po računima koji su plaćeni sa zakašnjenjem. Tuženik navodi da stranke nisu ugovorile obračun kamata, već ugovornu kaznu u slučaju kašnjenja u izvođenju radova. Osporava se i obračun kamata.

Neovisno o tome što stranke nisu ugovorile obračun kamata, tužitelj ima pravo potraživati obračun kamata zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, sukladno odredbama članka 277. i 279. Zakona o obveznim odnosima («Narodne novine» broj: br. 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99. i 88/01 – dalje ZOO/91) i 31. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima («Narodne novine» broj: 35/05. i 41/08., 125/11, 78/15 i 29/18 – dalje ZOO/05)

Temeljem odredbe članka 277. stavak 2. ZOO/91 propisano je da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i kamatu po stopi koja se u mjestu ispunjenja plaća na štedne uloge oročene bez utvrđene namjene preko godinu dana. Nadalje, odredba članka 279. stavak 1. ZOO/91 propisuje da na dospjelu, a neisplaćenu ugovornu ili zateznu kamatu te na druga dospjela povremena novčana davanja ne teče zatezna kamata, izuzev kad je to zakonom određeno. Stavak 2. propisuje da se na iznos neisplaćene kamate može zahtijevati zatezna kamata samo od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njezinu isplatu.

Odredbom članka 31. stavak 1. ZOO/05 propisano je da na dospjele, a neisplaćene zatezne kamate ne teku zatezne kamate, osim kad je to zakonom određeno. Stavak 2. propisuje da se na iznos neisplaćenih kamata mogu zahtijevati zatezne kamate samo od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu.

S obzirom da je tuženik prigovorio točnosti i metodi obračuna kamata te istakao prigovor zastare, to je prihvaćen prijedlog za izvođenje dokaza financijsko-računovodstvenim vještačenjem.

Iz vještačenja stalnog sudskog vještaka za financije i računovodstvo Milenka Galiota proizlazi da je isto izrađeno na temelju dokumentacije koja je bila priložena spisu te dokumentacije koju je sam vještak pribavio od stranaka i priložio u sudski spis.

Sudski vještak je kao sastavni dio pisanog vještačenja i pisanog očitovanja na prigovore stranaka izradio tablice iz kojih su razvidni datumi dospijeća svake pojedine privremene situacije te datumi izvršenih plaćanja po istim privremenim situacijama. Pregledom navedenih tablica utvrđeno je da je tuženik društvu Orbis holding d.o.o. po ispostavljenim privremenim situacijama vršio višekratne uplate tijekom 2003., 2004., 2005. i 2006., nakon čega je bila samo jedna uplata iznosa od 884.872,75 kn i to dana 23. ožujka 2009. Stranke u tom dijelu nisu prigovorile vještačenju pa ga sud u cijelosti prihvaća.

Tražbina zateznih kamata kao povremenog potraživanja zastarijeva u trogodišnjem zastarnom roku od dospelosti svakog pojedinog davanja (svakog pojedinog dnevnog iznosa kamata), sukladno odredbi članka 372. stavka 1. ZOO/91. To znači da nije zastarjelo potraživanje zateznih kamata dospjelih u vremenu od 3 godine računajući unatrag od dana podnošenja tužbe, tj. 1. travnja 2010., pa je stoga potraživanje tužitelja s osnova obračunatih kamata zbog zakašnjenja u plaćanju koje je izvršeno do dana 1. travnja 2007. palo u zastaru.

Temeljem iznijetog, nije u zastari samo potraživanje tužitelja s osnova obračuna kamata zbog zakašnjenja u plaćanju novčanog iznosa od 884.872,75 kn ali samo u onom iznosu koji je dospio u vremenu nakon 1. travnja 2007. pa do 23. ožujka 2009.

Stoga je sud odredio provođenje dopunskog vještačenja na okolnost obračuna zateznih kamata vezano za tražbinu u iznosu od 884.872,75 kn koja je dospjela u vremenu nakon 1. travnja 2007. pa do 23. ožujka 2009.

Stalni sudski vještak je dostavio dopunu vještva 6. veljače 2020. Vještak je naveo da je iskazao obračun zakonskih zateznih kamata na zakašnjela plaćanja tuženika na glavnici od 884.872,25 kn i to za razdoblje od 1. travnja 2007. do 23. ožujka 2009. u ukupnom iznosu od 283.813,84 kn.

Stranke nisu imale primjedbe na vještvo s tim da je tužitelj tražio dopunu vještva vezano za iznos zakonskih zateznih kamata na uglavničene kamate. Tužitelj traži dopunu nalaza i mišljenja na način da vještak utvrdi visinu iznosa koji predstavlja zakonsku zateznu kamatu koja teče od 1. travnja 2010. do 8. lipnja 2015.

U svojoj dopunu vještva od 6. ožujka 2020. vještak je naveo da na glavnici u iznosu od 884.872,25 kn procesne kamate za razdoblje od 1. travnja 2010. do 8. lipnja 2015. iznose 212.861,45 kn.

Budući da stranke nisu imale primjedbe na vještvo i dopunu vještva, to je sud vještačenjem utvrdio da obračun zakonskih zateznih kamata na zakašnjela plaćanja tuženika na glavnici od 884.872,25 kn i to za razdoblje od 1. travnja 2007. do 23. ožujka 2009. iznosi 283.813,84 kn, dok procesna kamata na navedenu glavnici za razdoblje od 1. travnja 2010. do 8. lipnja 2015. iznosi 212.861,45 kn.

Tuženik je ovom postupku isticao prigovor da tužitelj nije uredio tužbeni zahtjev za utvrđenje u roku koji propisuje Stečajni zakon.

U ovom postupku donesena je nepravomoćna presuda 27. ožujka 2015. Protiv presude izjavljena je žalba od strane tužitelja i tuženika radi čega je predmet otpremljen Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske radi odlučivanja o žalbama. U međuvremenu je, pred ovim sudom dana 12. srpnja 2015. zaprimljen podnesak bivšeg zastupnika po zakonu tuženika kojim je obavijestio sud da je rješenjem ovog suda poslovni broj St-159/2014 od 8. lipnja 2015. otvoren stečajni postupak nad tuženikom. Stoga je sud rješenjem broj P-473/13 od 8. siječnja 2016. utvrdio prekid postupka.

Nije sporno da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak rješenjem ovog suda broj St-159/2014 od 8. lipnja 2015., dakle nakon donošenja prvostupanjske presude. Također nije sporno da je tužitelj prijavio tražbinu u stečajnom postupku. Rješenjem ovog suda broj St-159/2014 od 1. srpnja 2016. osporene su tražbine vjerovnika drugog višeg isplatnog reda, među kojima je i tražbina tužitelja koja je prijavljena i osporena u iznosu od 19.866.809,94 kn. Stečajna upraviteljica tužitelja je rješenje o osporavanju tražbina zaprimila 7. srpnja 2016. (list spisa 523) te je tužitelj 12. srpnja 2016. podnio prijedlog za nastavak postupka, ali bez uređenja tužbenog zahtjeva. Vjerovnici osporenih tražbina su upućeni da u roku od 8 dana, računajući od dana primitka rješenja, pokrenu parnicu radi utvrđenja osnovanim osporene tražbine. Unutar tog roka od 8 dana tužitelj je predložio nastavak postupka.

Po stajalištu ovog suda, a s obzirom na postojanje nepravomoćne sudske presude od 27. ožujka 2015., tužitelj nije ni mogao urediti tužbeni zahtjev na utvrđenje u roku od 8 dana, jer nije ni znao kakva će biti odluka višeg suda u žalbenom postupku. U žalbenom postupku presuda je ukinuta u točki V. i u točki VI. odluke o trošku. Nakon što je tuženik saznao za

ukidnu odluku, a vezano za preostali tužbeni zahtjev u odnosu na uglavničene kamate, tek je onda mogao postaviti zahtjev na utvrđenje osnovanim dijela osporene tražbine koja je predmet ovog postupka.

Stoga je ovaj sud odlučivao o tuženom zahtjevu kojeg je nakon provedenog vještačenja tužitelj uredio podneskom od 4. travnja 2020.

Tužitelj je kao glavni zahtjev istakao kondemnatori tužbeni zahtjev kojim traži isplatu iznosa od 496.675,29 kn. Međutim, kako je tražbina koja je predmet ovog postupka osporena u stečajnom postupku, to tužitelj ne može potraživati isplatu tražbina s osnova zakonskih zateznih kamata, sukladno članku 180 Stečajnog zakona (Narodne novine 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12), radi čega je glavni tužbeni zahtjev valjalo odbiti i odlučiti kao u točki I. izreke.

Što se tiče zahtjeva na utvrđenje sud je isti prihvatio budući da tužitelja, a s obzirom na zakašnjele uplate tuženika prema društvu Orbis holding d.o.o., pripada uglavničena kamata u iznosu od 283.813,84 kn. U skladu s odredbama članka 279. stavak 2. ZOO/91 i članka 31. stavak 2. ZOO/05 tužitelja pripadaju na uglavničene kamate i procesne kamate koje u konkretnom slučaju teku od utuženja, tj. od 1. travnja 2010. pa do otvaranja stečaja nad tuženikom tj. 8. lipnja 2015., za koje je vještvom utvrđeno da iznose 212.861,45 kn. Stoga je u tom dijelu tužbeni zahtjev valjalo usvojiti i odlučiti kao u izreci pod II. presude.

Odluka o trošku parničnog postupka donesena je na temelju odredbe članka 154. stavka 2. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 70/19 – dalje ZPP).

Tužitelju je sukladno Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 142/12, 103/14 i 118/14.) priznat trošak sastava tužbe i podnesaka od 31. siječnja 2011., 21. ožujka 2011. i 30. prosinca 2011. te za zastupanje po odvjetniku na ročištima od 28. rujna 2011., 17. studenog 2011., 20. listopada 2014. i 22. siječnja 2015. po 92.710,00 kn, trošak pristupa na ročišta koja su odgođena prije početka raspravljanja i to 2. prosinca 2010., 5. travnja 2011., 10. veljače 2011., 1. srpnja 2014. kao i za sastav podneska od 10. travnja 2013. po 500,00 kn te trošak zastupanja na ročištu od 16. siječnja 2014. iznos od 46.355,00 kn što ukupno daje 790.535,00 kn. Tužitelju je priznat trošak sastava žalbe (Tbr. 10. točka 1.) u iznosu od 115.887,50 kn, trošak sastava podneska od 12. srpnja 2016. (Tbr. 9. točka 2.) u iznosu od 500,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 28. listopada 2019. (Tbr. 9. točka 5.) u iznosu od 500,00 kn, trošak pristupa na ročište od 16. prosinca 2019. (Tbr. 9. točka 5.) u iznosu od 500,00 kn, trošak sastava podneska od 3. prosinca 2019. (Tbr. 8. točka 1.) u iznosu od 92.710,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 29. siječnja 2020. (Tbr. 9. točka 1.) i iznosu od 92.710,00 kn, trošak sastava podneska od 24. veljače (Tbr. 9. točka 1.) u iznosu od 92.710,00 kn, trošak sastava podneska od 4. travnja 2020. (Tbr. 8. točka 1.) u iznosu od 92.710,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 6. srpnja 2020. (Tbr. 9. točka 1.) u iznosu od 92.710,00 kn i trošak zastupanja na ročištu za objavu presude (Tbr. 9. točka 3.) u iznosu od 500,00 kn, što ukupno iznosi 581.437,50 kn odnosno ukupno iznosi 1.371.972,50 kn. Tužitelju je priznat PDV u iznosu od 342.993,15 kn, trošak vještačenja u iznosu od 8.500,00 kn trošak pristojbe presude u iznosu od 5.000,00 kn te trošak pristojbe za žalbu u iznosu od 10.000,00 kn, što sveukupno iznosi 1.738.465,65 kn.

Za više traženo od dosuđenog s osnova troškova pristupa na ročišta od 2. prosinca 2010., 5. travnja 2011., 10. veljače 2011., 1. srpnja 2014. zahtjev tužitelja je odbijen pozivom

na Tbr. 9. stavak 5. Tarife dok je za više traženo od dosuđenog s osnova zastupanja na ročištu od 6.1.2014. zahtjev tužitelja odbijen pozivom na Tbr. 9. stavak 2. Tarife, a za više traženo od dosuđenog s osnova sastava podneska od 10. travnja 2013. zahtjev tužitelja je odbijen pozivom na Tbr. 8. stavak 3. Tarife. Zahtjev tužitelja za naknadu troška zastupanja na ročištu od 15. listopada 2013. je odbijen pozivom na odredbu članka 156. stavka 1. ZPP-a jer je isto ročište odgođeno na prijedlog parničnih stranaka kojega su iznijele na ročištu.

Za više traženi trošak sastava podneska od 12. srpnja 2016. i sastava podneska od 3. prosinca 2019. za iznos tražen po Tbr. 8. točka 1. već je isti dosuđen po Tbr. 8. točka 3. Što se tiče zastupanja na ročištu od 28. listopada 2019. isto je dosuđeno po Tbr. 9. točka 5. umjesto traženo Tbr. 9. točka 1.

Budući da je tužitelj uspio u ovom postupku sa 68,14% to je tužitelju ukupno dosuđeni trošak valjalo odbiti za 31,86% tako da ukupno dosuđeni trošak iznosi 1.184.590,49 kn. Stoga je u odnosu na trošak riješeno kao u izreci pod III.

U Splitu, 4. rujna 2020.

Sudac

Marija Balić Jurišić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke može se izjaviti žalba. Žalba se podnosi u roku od 8 dana ovom sudu u tri primjerka, a za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dna:

- tužitelju, po punomoćniku
- tuženiku, po punomoćniku
- u spis.

Broj zapisa: **17898-a6a42**

Kontrolni broj: **039c7-dbda2-36424**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.